

VOL. 18. ÉV.

No. 3. Szám.

DETROIT, MICH.

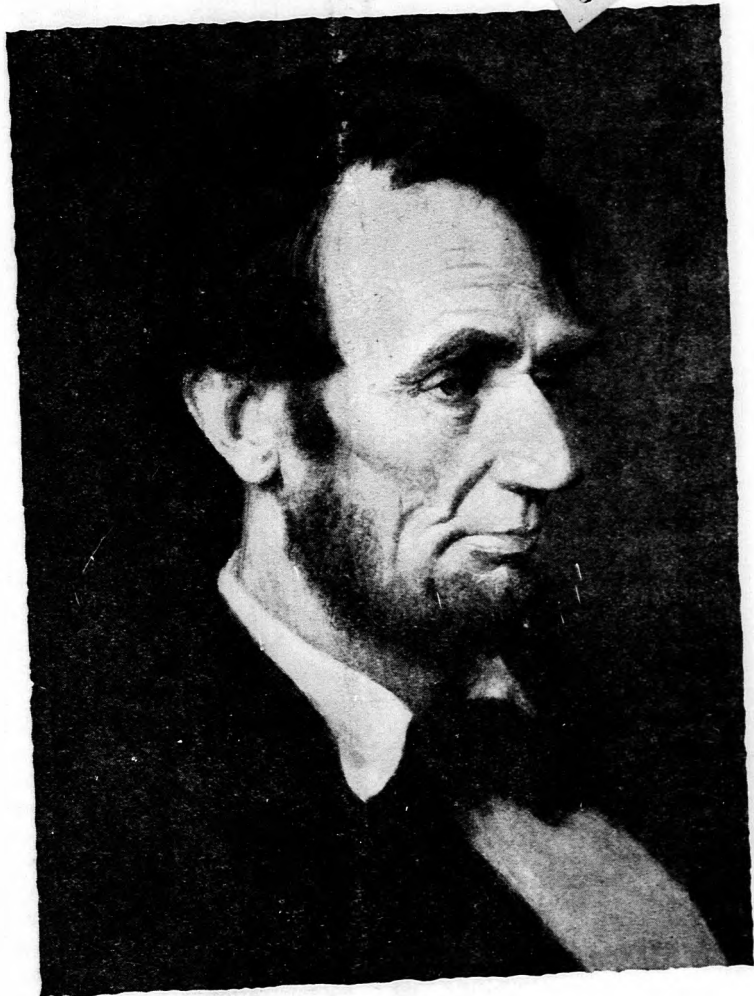

DONGÓ

A Garabonciás

Published and distributed under permit (No. 425), authorized by the Act of October 6, 1917, on file at the Post Office of Detroit, Mich. — By order of the President, A. S. Burlison, Postmaster General.

1920 február 1.

ABRAHAM LINCOLN

Chris. Tolson
Jan. 20 dec. 19
508 W. 11th St.

VEGYES HIREK

Apponyi Albert kijelentette, hogy inkább levágatja a kezeit, mintsem hogy aláírja a békeföltételeket. Apponyi rendezett választási viszonyok között van és így levágott kezekkel is tudna beszélni.

Marconi kijelentette, hogy nemsokára a Mars lakóinak is lehet drót nélkül sürgönyözni. Nem lenne esoda, ha a magyar pénzküldők kisütnék, hogy a Marsban is laknak magyarok, így tehát oda is lehet koronákat küldeni.

Az embervért árulók besztrájkoltak. A régi 25 dollár helyett 55 dollárt kérnek egy pint véért. Hát csak változnak az idők! Nemrégiben egy tengerre való embervért ontottak a nagy mézárszéken — semmiért.

Magyarországnak átadták a háborus étkezéstről szóló számlát Párisban. És ez a számla azt jelenti, hogy Magyarországnak ezután nem juthat egyéb a fekete levesnél.

Ferenc József is előfizetett a Dongóra. No, ne tessék megijedni, mert nem abból a családból való, amelynek tagjai "kedvelt népüktől" azt szokták kérdeni: "hoty mekfan a termes?" A mi Ferenc Józsefünk egész rendes magyar ember.

A Dongó ára a jövő számtól kezdve **három** beteg dollár egy évre. A böles Akiba szerint "semmi sem új a nap alatt." Manapság minden rosszra készen lehet az ember.

Bali Mihály még ebben az embergyülölő világban se vesztette el régi jóindulatát. Ő még most is felmagasztalja az embereket.

Az osztrákok összeszúrték a levét a csehekkal a magyarok ellen. Az osztrákok egyre azon panaszkodnak, hogy éhesek. Pedig hát mindig a begyükben vannak a magyarok.

A hátralékosok ne várjanak arra, hogy nekik is Párisból küldjék ki a számlát.

FÖLDIKÉM!

Az "ifju Lujzát" potyán is lehet kapni, de a Dongót nem!

GYÁSZJELENTÉS

Szomorodott szívvel jelentjük, hogy 1920 február 15-től kezdve HÁROM BETEG DOLLÁR egy évre a Dongó ára. Sokáig ellentálltunk a kísértésnek, de tovább már nem állhattunk ellen, mert a régi két dolláros ár mellett egyszerűen lehetetlen kiadni a Dongót. A többi magyar újságok a nagy ár-külömbözések miatt már jóval előbb fölemelték az előfizetési árakat. A Dongó mindaddig tartotta magát, akárcsak az üres zsák. Most azonban újból megdrágult a papír, emelkedett a nyomdai kiállítás ára és így akár tetszik, akár nem, de emelni kell a Dongó árát. Szégyenkezik is emiatt a jó öreg Dongó, de szél ellen füttyülni nagyon bajos.

Reméljük, hogy a józanul gondolkodók belátják az áremelés szükségességét. Akik pedig nem gondolkoznak józanul, azoknak ugyanis hasztalanul mondanánk akármit.

Február 15-től kezdve tehát régi és új előfizetőknek egyaránt HÁROM DOLLÁR egy évre a Dongó. Akik 1920 február 15-ig beküldik az előfizetést, azok a régi két dolláros árat fizetik.

Amikor bejelentjük ezt a gyászos esetet, mindenki beláthatja, hogy amiért 2 dollárt kellett számítani tíz év előtt, azt nem lehet többé két dollárért adni manapság. A kétszer kettőt még a Dongó se tudja megváltoztatni.

18-ik születésnap

Jövő számával 18-ik születésnapját éri meg a Dongó. Aranyat és ezüstöt nem szereztünk, de nyertünk sok-sok jó barátot és kaptunk egy csomó ellenséget. Egyik miatt se szégyenkezünk. Büszkéik vagyunk a barátainkra és örülünk neki, hogy megharagudtak ránk egyesek. A régi mondás szerint: "Aki mindenkinek barátja, az senkinek se barátja." A Dongó csak a derék, jóra való emberek barátja akar lenni és a jövőben is csak azok barátságát kéri.

SZÁLLÓ-IGÉK

Megijedt a fekete macskától. — Ököllel fizették neki a stólát.

BUFFALOBA rándult az owossoi magyar és farmot akart venni. Meg is történt a vásár és ennek öröme a bodi betért egy szalonba némi áldomás irányában. Ott azután összetalálkozott egy oláh ismerőssel és a viszontlátás öröme ugyancsak beszedgettek a testi italokból. Később járt az idő, mikor hazafelé indultak s utközben hozzájuk szegődött egy fekete macska. Az oláh bodi nagyon babonás volt és szörnyen megijedt a fekete macskától, mert boszorkánynak tartotta. Ki is jelentette, hogy elmegejtszákára a magyar bodihoz. A fekete macska hü maradt hazzájuk és még a házba is bekísérte őket. Ijedtükben felköltötték a házigazdát s megkérték, hogy tegyen valamit a fekete macskával. A házigazda nem sokat komázott, de hamarosan kirugta a boszorkányt.

Mikor már kirugódott a macska, az oláh bodi szörnyen érdeklődött, hogy melyik lábával rugta ki a miszter. A házigazda erre kijelentette, hogy a bal lábával csinált repülőgépet a boszorkányból. Az oláh bodi nagyon megnyugodott, mert azt mondja, ha bal lábbal rugják ki a boszorkányt, akkor annak rögtön elvész minden hatalma. Bátorabb is lett az oláh és elindult hazafelé, de nagy lett a rémülete, amikor meglátta, hogy a bal lábbal kirugott boszorkány még egyre ott kuscog a kapuban. A nagy ijedelmet még az oláh bodi miszise is megemlegette a legközelebbi mosásnál.

Most ha valaki nagyon megijed holmi csekélységtől, ezt mondják róla a környéken:

— Ez is megijedt, mint az oláh a fekete macskától.

Buffalo környékén az egyik bodinak megvolt az a rossz szokása, hogy minden egyleti gyűlésen szónokolni akart, bár annyit értett hozzá, mint a hajdu a harangöntéshez. Arról azonban híres volt a bodi, hogy mindenkét sértegetett és alaposan megzavarta a gyűléseket. Végül azonban alaposan kihuzta a lutrit, mert az egyik megsértett tagtestvér nem sokat kukoricázott, hanem minden elnöki kalapácsolás és rendreuasítás ellenére is odaugrott a szónokló bodihoz s amerikai módon jól megkopogtatta az orra tövét az öklével. A szónokló bodi erre véres orral és fekete pápaszemekkel hagyta el a gyűléstermet.

Ha valakinek sokat jár a szája és alaposan ellátják a baját, ezt mondják róla a buffaloiak:

— Ököllel fizették neki a stólát a prédikációért.

VIDÉKI KRÓNIKA

KARÁCSONYI időben elment János napot köszönteni a rózsavölgyi bodi. Miután pedig jóeskán volt még a jófajta testi italokból, ugyanesak rózsás lett a rózsavölgyi bodi kedve. Mivel pedig közben muzsikálni kezdett a danoló gép, a bodinak viszkedett a talpa és táncra kérte a misziszt, aki azonban nem volt hajlandó a kállai kettősre. A bodi azonban nem hagyta magát és ugyanesak sürgette a misziszt, aki végül is megsokalta a dolgot és alaposan szájon törülte a bodit a mosogató ronggyal. A bodi erre előkapta a kályha alatt busuló kandurt és azzal akarta eljátni a csárdást, de az amerikai kandurnak nem tetszett a magyar tánc és megharapta a bodi kezét. Szörnyen elkeseredett a bodi és utnak indult hazafelé, csak-hogy kiesezett lába alul az ut és a bodi belépett az árokba. A miszisz megsajnálta a karácsonykor szabadban fürdő bodit, felkapta hóna alá és úgy vitte haza. A bodi most nem szereti, ha nagyon emlegetik előtte a János napot.

A wallingfordi misziszek megállapodtak abban, hogy bevásárlás végett elmennek New Yorkba, mert ott olesőbb minden. El is mentek egy szép napon, ott is maradtak három napig, mert nem győzték végignézni a magas házakat, amelyek olyan magasak, hogy megéhezik az ember, míg jól végignéz rajtuk. Kiabáltak is nagyokat a misziszek: "Ujujuj! Hát még ennek a tetejibe is felmél a géz?" Ujujuj! Hát még ott is laknak emberek!" A sok ujujuzással eltelt három nap s a bevásárlás vége az lett, hogy az egyik miszisz vett egy öt centes képet, a másik pedig egy tiz centes seprüt. Meg is fogadták a misziszek, hogy nem mennek többet New Yorkba, mert ott a házak tetején jár a gőzös.

Wisconsin állam egyik magyarulkta helyén sok magyar dolgozik egy helyen. Mivel pedig jó munkások a magyarok, a cugprezent kijelentette, hogy

"esikindére" egy pulykát ad a legjobb munkásnak. A bodik napokon át azon spekuláltak, hogy ki kapja meg a pulykát és így ki a legjobb munkás? Elérkezett végre a nagy nap és a "cugprezent" átnyújtotta a csomagot az egyik bodinak, aki olyan büszkén ment haza, akáresak egy győztes hadvezér. A többi munkások morogni kezdtek, hogy nem igazság, mert nem a legjobb munkás kapta az ajándékot. A boldog bodi hazaérve eldicselkedett, hogy mégis csak ő a legjobb munkás a gyárban és kibontotta a csomagot, amiben pulyka helyett csak a két levágott lába és feje volt a pulykának. Nagyon elkeseredett emiatt a bodi s másnap reggelig nem is mutatkozott. Közben kivágta a pulyka fejét az ablakon, a két lábat pedig bevarrta a nagykabátjába, mert azt mondja, hogy ugyanis sokat kell gyalogolnia, hát könnyebb lesz négy lábbal, mint kettővel.

Cudahy-ben az egyik miszter lusta volt arra, hogy maga borotválkozzék, s azért megkért egy koca-borbélyt a "dsáb"-ra. Mivel pedig fizetség ugyse járt érte, azért borotválkozás előtt jól felhajtogattak a ködmönléből. Lett is utána olyan borotválás, hogy a borbély és a "kundsajt" órák hosszáig mosogatták magukról a vért. A nőta vége az lett, hogy a borbélyt forsponton vitték haza és négykézláb ment, akáresak a kis borju. A különöség csak az volt, hogy másnap a miszisznek kellett megnyuzni a kis borjut. Hát így jár az, aki potyán iszik és potyán olvassa a Dongót.

Elrándult Cudahy-ben az egyik bodi holmi kis huszonegyesre és bibliázás közben alaposan benyalt. Mikor aztán másnap reggel hazafelé tapogatózott, az egyik uteasarkon megállt a telefonoszlop előtt és attól kérdezősködött, hogy merre menjen. Mivel pedig nem felelt az oszlop, hát a mérges bodi meg akarta "fikszolni". Időközben odakerült valami ismerős és utba igazította a bibliás bodit, aki otthon kikapta a "lajsznit" a miszisztől. A bodi früstököt kért s a miszisz egy esomó krumppli héját kínált neki, a mit a gyárból vitt a hizóknak. De hát nem is esoda, mert a bibliás bodi csak potyán szereti nézegetni a Dongó belsejét.

Bridgeporton az egyik miszternek háza volt bérben és maga a miszter járogatott beszédni az árendát, vagyis helyesebben a "rend"-et. Az egyik lakójának jóképű menyecske volt a felesége és a házigazda a vén kecskéről szóló példabeszéd alapján gondolt merészet és két hónapon át megírta ugyan a nyugtát, de nem vette el

a pénzt a menyecskektől. Mikor a harmadik hónapi fizetésre került volna a sor, a miszisz azt mondta az urának, hogy ne menjen aznap a gyárba, de maradjon otthon. Mikor azután jött a házigazda, a miszter elbujt a "klatzet"-ba. Megjött a házigazda, kiállította a nyugtát és megint nem fogadta el a pénzt, bár szörnyen kínálta neki a miszisz. A házigazda a nagy kínálásra úgy vélekedett, hogy nem veszi el a pénzt, de viszonzásul a miszisz is "tritolhatná". Mikor azután kézzel is magyarázni kezdte a dolgot a házigazda, előugrott a miszter és egy kupán billentette a háztulajdonos urat, hogy az négykézláb mászott ki az ajtón. Hamarosan el is adta a házat, mert nem akart többet "kollektálni" a miszisznél.

A "bodi" levele

*Dicsértessék a Jézus szent neve.
Mindörökké ámen. Ezen igen szép
szavakkal köszöntök meg hogy hála
isten egészségbe vagyunk oszt mijóta
a májnás plézt elhagytuk oszt a citi-
be muffoltunk, hát kutya bajunk
sincs. Itt most jól mennek a munkai
viszonyok, de sok cingel bodi muffol
az ókontriba. Sok főburdos után sir-
nak a misziszek. A Szkaesbaromba
meg erősen fujik a hazakészülő bodik,
hogy aszongya:*

*Letettem mán a szerszámot,
Sufli vót az első:
Sir a bigbász, sir a bigbász,
Mint az ápor esső.
Ne sirj big bász, ne sirj,
Vissza fogok gyünni,
Csak az édes ókontrimat
Mégyek vizitülni.*

*De azér maradnak még az öreg ame-
rikások közül elegen Amerika orszá-
ba. Én jobban szerettem a májnás
plézen lakni, mer ott csend van, itt
meg sok a tróbbli. A bojszok is mindig
fájtolnak a kónereken oszt itt nem lát
az ember órájtosan megladott flaci-
kat. Meg osztég pesel polie sincs itt,
mind a májnás plézen. Itt még a
polie is ojjan, mindha aldermány vó-
na. De azér elgyühetnél mához egy
hétre, merhogy családi üdnap lesz ná-
lunk. Disznót fogjunk ölni. Szerető
igaz bodid az sirig FRENK.*

Három beteg

*Csipősebb lesz már a retek,
Mert a Dongó három beteg.
De mit tegyünk, kérem szépen?
A Dongó se halhat éhen.*

MUFFOL MISKA

CUDARUL kimulatom magam ezen a farsangon. A cingel bodik jócskán elmuffoltak az ókontriba oszt most kapós a magamfajta órájtos ember. Csakhogy mán a zinam is reszke, merhát szó a mi szó, de a kállai kettősből is megárt a sok.

Pencelvániájába meg a zegyik miszisznek akatt egy igen órájtos főburdosa, aki lyókor reggel meztőláb helperozott a miszisznek. Segített neki megcsinálni a früstököt meg azutég a bodik bakettyát. Eccer azutég hiba vót a kréta körül oszt a bodinak kiatták a tájmot. El is muffolt a szomszéd plézre, de nem soká maratt özvegyen, mer a miszisz utána ment a miszterrel együtt oszt visszavitték szánkán a főburdost. Oszt hogy igen megfáztak, hát otthun a kájhánál melengette a főburdost a miszter a miszisszel együtt. Hát ijjen becsületi van az órájtos bodinak.

A nevjorki görlik meg igen mérgesek, merhogy a bojszok csak a kónereken ódalognak oszt sehogy se hajtik nyakokat az házasság szent jármába. Két görli össze is pakolt, hogy aszondi nem maradnak tovább Nevjorkba, de inkább elmennek Patersonba, ahol még tán nekik van csenesök. Ha meg ott se lesz semmi, hát akkor elmennek Muszkaországba, ahun most igen lörvöldöznek.

Gyászton Citibe meg kollektáltak a misziszek a zókontris éhes gyerekeknek oszt a pézt odatták a misztereknek, hogy azok vigyék el a gyűlésre. Csakhogy a miszterek utközbe sok házho benéztek oszt mer sok vót a ködmönlébül, hát nem igen gondutak a zéhes gyerekekre, csak egyre danótták, hogy "Szalaggy zsandár, gyün Fábían Pista." De eccer csak rajtuk ütöttek a misziszek oszt a zsandár hejzett a miszterek szalattak.

De nem szavazok most többet, mer igen lehervattam a multkor a maskura bálba. Mondok lyó lesz egy kicsinyt lédófolni, merhogy több nap, mind kóbász, meg azutég már megest okoskodik az ifju Lujza, hát mondok ijjenkor nem árt, ha lassabban bánik a zember a testtel. De azér amejjik miszisz igen fél a panyor Lujzától. Lá! csak izennyen majd megvigasztalom. Oszt ducól!

Naptár-számunk

Február 15-én lesz a Dongó születésnapja. Ez alkalommal kiküldjük minden előfizetőnknek a naptár-számot. Természetes, hogy erre csak azok számíthatnak, akiknek rendben van az előfizetésük. Jó lesz tehát beküldeni a két betege, mert február 15-ike után három dollár lesz egy évre a Dongó ára.

A "SAMU" BAJAI

Nénik és Bácsik! Hiba van a kréta körül. Eddig azt gondoltam, hogy csupa tréfa az élet, de most rájöttem, hogy bi-

zele se tréfa. Ezt ugyan előbb is gondolhattam volna, mert az édes apám holmi tréfa kovácsolásból akarna megélni vagy tizenkét év óta, de egyebet se szerzett ősz hajnál. Azt mondják, hogy az ősz haj tisztesség, de a bucserunknak kináltam a multkor a számlájáért egy csomó ősz haját és azt mondta rá, hogy nem gillt.

Valamelyik újságban azt irták az édes apámról, hogy fogott valami jó pénzes gyárosokat, akik most csak úgy öntik neki a pénzt. Jó vice! Csak már igazán nyakon csipne valami pénzes zsákot az öreg Dongó, márt másként hamarosan ő is úgy tesz velünk, mint az egyszeri bácsi a gyerekeivel. Mikor vacsorát kellett volna nekik adni, azt mondta a gyerekeknek, hogy akik nem esznek vacsorát, azok kapnak tőle két krajcárt. A gyerekek mind a két krajcárra szavaztak. Mikor azután reggel igen éhesek voltak, azt mondta nekik a papájuk, hogy aki früstökölni akar, az adja vissza a két krajcárt.

Azt mondják, hogy volt valamikor egy Bodó néni, aki mindig másról

beszél, mikor a bor árát kérték tőle. Én is körülbelül így teszek. Mert hát tessék csak elképzelni, hogy mi történt. Megsajnáltam az öreg Dongót, mármint az édes apámat, aki maholnap vakká írja magát. Gondoltam, hogy segítsek neki. Felmásztam szépen az íróasztalára, amely tele volt irkafirkával. Voltak azonkívül mindenféle hegyes jószágok is az asztalon, meg azután egy nagy üveg tinta. Gondoltam, hogy nem fogom sokat aprózni a dolgot és egyszerre kiírtam az üveg tintát a papírosra. Ha látták volna a néni és bácsik, hogy milyen szép fekete volt minden az asztalon. Megsajnáltam a szegény tintát és le-söpörtem a két kezemmel a padlóra, azután pedig belefeküdtem a vadon-tatuj dseknadrággal és rátettem a kezem keresztvonását mind a tiz ujjammal a padlóra és a falakra, hogy lássa az édesanyám meg az édesapám, ki segített nekik.

És képzeljék néni meg bácsik, hogy mi lett érte a köszönet! Jujujuj! Hogy micsoda új nadrágot szabtak nekem. Szép piros volt a nadrág, de nagyon fájt. Hát ilyen hálátlan mesterség az írás. Most már nem is csodálkozom rajta, hogy az édes apámnak is csak jajgatás jár ki a sok írásért.

De még nincs vége az én nótámnak, mert ahogy a magyar bácsik mondják; hát lekasztották a "dsek numerámat" és azt mondta az édes anyám, hogy odaad valakinek, mert ami sok, az sok. Én szeretem a néni-eket és bácsikat, de azért ne fogadjanak el, ha odakinálna az édesanyám. De azért azokat a betegeket küldjék be a néni és bácsik, mert ha az édesapámon kívül én is szerkeszteni fogok, akkor igazán belepusztul a familia.

Mutatvány számot!

Nemrégiben új magyar lap jelent meg Kemény György szerkesztésében. Az új lap címe:

A MUNKA

A gyönyörtelen kiállított 32 oldalas havi folyóirat ára egy évre egy dollár.

Kérjen belőle mutatványszámot. A kiadóhivatatal címe ez:

A MUNKA

202 EMPIRE BUILDING
DETROIT, MICH.

Cleveland környékéről

AMULT nyáron a Jakab István farmján megalakult Clevelandban a "Szébb Idők Club"-ja című egyesület. A megalakulás alkalmával szép, derűs idő volt, de később természetesen megváltozott az időjárás. Mindazonáltal elhatározták a tagok, hogy akármilyen legyen is az idő, még ha megáznak is, akkor is csak a "szébb idő"-ről szabad beszélni. Aki pedig másként beszél, azt irgalmatlanul megbüntetik ötven cent erejéig.

Télen át a Galbos János és Galbos András helyiségeiben tartja gyűléseit az egyesület minden hétfőn és pénteken este nyolctól hajnali — ki tudná hány óráig. Az egyesület természetesen a haza állapotán busul és betartja a jelszót, amely szerint "sirva vigad a magyar." Az áldomást hol ugorralével, hol pedig káposztalével isszák meg, miután egytől-egyig törvénytisztelő polgárok, akik az országos "szárazságra" nem akarnak szégyent hozni.

Az egyesület elnöke Majoros, a közkedvelt fogorvos, aki hamarosan kirántja a tagok között esetleg felmerülhető nézeteltérések méregfogát. Szertartásmester és táncrendező Jakab István, aki erősen ragaszkodik ahhoz, hogy a gyűléseken elhuzzák a "kitették a holttestet az udvarra" népdalt. Egyébként alapos szakértelemmel elintézi az okvetetlenkedők baját azzal, hogy "no, magából se lesz prédikációs halott."

Az új egyesület tagjai egyébként egytől-egyig jó öreg amerikai magyarok, akiknek jelszavuk, hogy "sose halunk meg." Amire Jakab nagy szemrehányással így morog: "no még csak az kéne!"

Elhatározták a clevelandi bodik, hogy a szárazságra való te-

kintettel főznek egy kis jó seprű pálinkát. Hozzá is fogtak a főzéshez és tüzeltek a katlan alatt veszettül. Egyszer azonban megunt a dicsőséget a seprű és úgy lecsapta a katlanról a kalapot, hogy az seprűstől együtt a konyha mennyezetére került. Megijedtek a bodik és takarodót fujtak. Az egyik nagyon mondogatta: "Ejnye, de jó hogy felfelé ment az ereje, nem pedig mifelénk, mert akkor nem mehettünk volna az ókontriba." Mikor azután kiszéllítették a konyhát, hozzáfogtak a maradék összeszedéséhez. A hazakészülő bodik a megmaradt seprűből kiszorítottak még annyi levét, hogy mindegyiknek jutott egy-egy medicinás üveggel, sőt a miszisz is részesült belőle egy gyűszűnyivel. Indulás előtt kisütötték a bodik, hogy minek is vigyék őket azt a kis pálinkát az ókontriba. Előszedték tehát a medicinás üvegeket és elintézték a mérges sorát. Meg is fogadták a bodik, hogy nem főznek többé pálinkát.

Az egyik clevelandi bodi megkérte az ismerősét, hogy orderolná meg neki a Dongót, mikor azonban fizetésre került volna a sor, a bodi úgy vélekedett, hogy nem kell már neki a Dongó, mert a nyáron ugyanis kimegy a farmra, vesz egy öreg tehenet és azzal fog mulatni.

A Dongó egyik akroni előfizetője vadászott a környéken és ott megismerkedett egy derék magyar farmerrel. A vadásznak véletlenül Dongó volt a zsebében, amit elkért tőle a farmer. Át is adta azzal a feltétellel, hogy a legközelebbi találkozáskor előfizet a Dongóra a farmer. Nemrégiben ismét arra kerülközött a vadász és akkor alaposan megvendégelték a farmon. Az asztal csak úgy roskadozott a sok jó ételtől, de a Dongó előfizetője kijelentette, hogy nem ül addig az asztalhoz, amíg a megállapodás értelmében le nem szurja a betegeket a házigazda. Hát nem kellett kétszer szólni, mert a betegek hamarosan előkerültek és azt mondta a házigazda, hogy "nem is magyar, aki a Dongót nem pártolja."

Jóraivaló magyarok

Ujabban a következő jóraivaló magyarok szereztek előfizetőket a Dongónak:

Agócs József Roebing, Takács András Leechburg, Markos Imre Port Huron, Tóth Pál Passaic, Varding József Alpha, Horváth B. Lajos Milwaukee, Molnár József Carrollville, Naményi B. L. Buffalo, Orvecz Imre Perth Amboy, Gaidos Ernő Bayonne, Bazsó András Cleveland, Vigh István Wallingford, Pásztor József Cleveland, Csongrádi Kornél Bridgeport, Gábor András New Brunswick, Pszota Vince Kenosha, Kovács József Cleveland, Szanyi János Van Meter, Szécskay Glörgy Pittsburgh, Hajdu József Pricedale, Takács András Lackawanna, Simon Ferenc Adena, Takács István Chicago, Tóth Gyula Akron, Kálnay Ferenc Niles, Pirigyi István Niles, Moldován György Cleveland, Almássy János Newark, Szathmáry József Trenton, Szopkó A. B. Cleveland, Stenger Alajos New Brunswick, Papp Ferenc Trenton, Gondos Gyula Indiana Harbor, Ind., Kovács János Berwick, Král György Chicago, Tenta T. Józsefné Gary, Viasz Géza Akron, Hoffman J. Perth Amboy, Uhrin Mátyás Chicago, Tarr Gyula Philadelphia, Pákh Károly Lorain, Gaidos Ernő Bayonne, Szegedy Gábor Franklin.

Fogadják a Dongó köszönetét! A jövő számmal születésnapját üli a Dongó s reméljük, hogy ez alkalommal is megszólalnak a jóraivaló magyarok.

DETROITI MAGYAROK.

Ha bármilyen ügyben felvilágosításra van szüksége, jöjjön el az ingyenes felvilágosító irodába segítségért. Ingyenes segítséget nyújtunk közjegyzői, munka, katonai, utlevéltügyi, polgárosodási és más ügyekben. A felvilágosítás teljesen ingyenes. Semmi díjat nem számítunk.

Ez az iroda csakis az Önök érdekel miatt lett szervezve, hogy segítségére legyen minden ügyében, bajában. Alkalmazottunk ki az Ön nyelvét beszéli, szívesen áll rendelkezésére, tehát ne habozzon, hogy ha nem is beszél angolul.

Levélben megkeresésekre azonnal válaszolunk. Jöjjön minden bajában hozzánk. Mindig szívesen állunk szolgálatára. A Detroiti Board of Commerce ingyenes.

VETERÁN PESTA

régi amerikás és Zöldfülü Marci.

MARCINK, hát ammondó vagyok, hogy a zókontriba is eldanólhatik a széna-szalma nótát, mer a párizsi nagyfejűek úgy elrántották a nótájokat, hogy tán hőtig se fizethetik meg a muzsika árát. Aszondi a régi nóta, hogy rég veri mán a magyart a teremő, de hát mondok mér csak mindég a magyart? Mindenféle kócfic népségnek hasítottak egy darabot a magyar fődbül még annak a nyavajás Ósztrijának is, aki mindég a magyarok zsirján hizlalta ki a pocakját. Má mondok accsak mégse igasság, hogy a magyaron verjék el legerősebben a port, mindha csak a magyar lett vóna a zoka a zegész kavarodásnak. Pedig hát kisült, hogy még Tisza Esvány is a háboru ellen vót, mán pedig rula mindenki asztat gonduta, hogy még a németet is csak ő uszítgatta a háborura.

Hát rosszul áll a magyarok szénája, ammán szentigaz, de hát muszáj lenyelni a keserü pirulát, mer egyebet nem lehet tenni. Merhogy Apponyi geróf levágassa a két kezét hát az mind nem segít a magyaron. Inkább vegye elő minden magyar a jőzan eszét meg azutég a két lyó erős kezét oszt aszondi, hogy tetejnbe Gyuri, elibe hitések! Hászen utójjára nincs még azér végi a világnak, ha mingyán be is törték a zembernek egy pár bordáját. Maj összenyőnek a bordák oszt mikor felpendül a magyar, hát szemtül-szembe megmondhati a sok cserepárnak, mind ahogy

a cserehāti ember megmonta a Bimbó ökörnek.

Azér hát csak nem kell sápi-tozni meg azutég sóhalytozni, mer ez mán ugy se segít, akár-csak a zessó után a köpenyeg. Neki kell gyürkőzni oszt ki kell dagasztani órajtosan a hónap kenyerét. Ha mán a tatár meg a török, no meg a zosztrák sógor nem tutták kitörni a magyar nyakát, hát azok a csipri csupri népek se fogik. Maj gyün még a kutyára dér, csak ki kell várni a zidejét.

Beütött a száraz menkő a zegész Amérikába oszt most ugy van a zember, mind a zéhtyuk a nyálával. Oszt hogy nagyobb legyék a zöröm, hát ifi Lujza aszszonyság is megent elkezdte a vizitülést, már pedig aszondik, hogy Lujza ugy fél egy kis lyó mérgestül, akárcsak a zördög a tömjéntül. De hát a mérges is ugy elmult, akár a régi magyar dicsőség. Mán tesztem azt még Ubricson Galajda druszám se szalonos ur többet, de főágent ur lett oszt lyófajta mérges hej-jett tüzet-vizet biztosít, sipkártyát ad meg pézt küd. Hát mondok biz ez baly, de hát Galajda mindég órajtos ember vót oszt benne megbizhat a magyar.

Mozogj no, Marcink, mer valahun ígértek egy kis ködmönlevet, hát igyuk meg, mer most nem sokat kínálgatik a zembert.

TALÁLÓS KÉRDÉS.

Ki a legjobban elfoglalt ember mostanában Magyarországon?

Balt Múvly

Ezriyel

terem a fán a meggy. De nem esoda, mert az a fánál egyre megy. Hanem a Dongónál már egyáltalán nem megy egyre, hogy a hátralékosok fölmentek ezerre. Azért tehát száz szónak is a vége egy: fizessen, akitől járulna két beteg. Mert ki két hét alatt észre nem támad, két beteg helyett fizet majd hármat.

Amit a cigány a pénznél is jobban szeret

Banda Marci, az öreg cigányprimás szomoruan panaszkodott egyik vendégnek, aki hetenkint legalább egyszer huzat fülébe az öreg primás vonójával.

— Csak lóverseny ne vóna a világon!... Ma gazdag ember vónék, uram, akár hat négyemeletes házam lehetne az Andrássy-uton. De nincs egy sem, csak adósságom van. Mindent a lovak vittek el. De most vége! Itt vigyen el az ördög és pusztuljon el a család, ha valaha is szóba állok még egy zsokéval vagy egy trénerrel!...

— A szomszéd kávék hívtak, hogy menjek hozzá muzsikálni. Mondtam neki, nem mehetek, mert tartozom. Petánovicsnak háromezer koronával. Neki tizet mondtam. A kávék erre azt felelte: "Tudja mit, Marci, megadom magának a tizezer koronát, csak jöj-jön hozzám muzsikálni." Én még sem mentem.

— Hát miért tudja a nagyságos ur, ide mégis csak eljön néha-néha egy zsoké, vagy egy tréner, akitől tippet kérhetek.

Krónikás adomák

ATÖZSDÉN hangzott el ez a rövid beszélgetés, déli zárlat előtt. Két cilinderes ember suttog, de ugy, hogy félmértföldnyire mindenki hallhatja:

— Meg fogom verni.

— Kiesodát?

— Bőhm urat.

— És miért?

— Azért, amit mondtott rólam. Meg fogom verni. Tudja, mit mondtott rólam?

— Nem tudom, mit mondtott magáról.

— Ez a senki, ez a niemand, ez a nulla azt merte rám mondani, hogy uzsi vagyok.

— Uzsi?

— Igen. Uzsi. Tudja mi az: egy uzsi? Egy uzsi, az uzsorás. És egy uzsorás, az egy disznó. De ha nem tudnám, hogy az egy disznó, hát a Bőhm ur azt is megmondta rólam.

— De ez még semmi. A Bőhm ur még azt is mondtta, hogy hat évig ültem Illaván, hogy én vagyok az utolsó ember Pesten, hogy rosszabb vagyok, mint két rablógyilkos és hogy hozzám képest egy kasszafuró egy közönséges szerény fellépésű ur.

A másik már unja ezt a panaszt. Csöndesen mondja:

— Uram, ne törődjék velem. Hát nem ismeri Bőhmöt? Bőhmről mindenki tudja, hogy szeret tulozni egy kiesit!...

HIREK "PENDELVÁNIÁ"-BÓL

ERŐSEN készül egyik palmertoni bodi az ókontriba, de nagyon lassan jön az engedélye. Egyre jár a bodi az ágensthoz, de kevés az eredmény. A minapában meghallotta a bodi, hogy ott lesz a főágent ur és azért megkérte a misztert, hogy menjen el vele, merthogy ő járatosabb az ilyesmben. El is ment a miszter, aki büszke a tudományára és beszéltek is a főágent urral, aki megveregette a vállukat s azután otthagya őket, azaz csak otthagya volna, ha elindult volna az "otomobilja". Mivel azonban nem indult, így a bodi és a jogtanácsosa valami félóráig tologatták ide meg oda a főágent ur "motorját", míg végre is elindult. Ezért a barátságért a fiókágent beszóllította a bodikat és "megtrított" őket holmi italokkal. Jól esett a bodiknak a testi ital és olyan mohón nyelték, hogy hamarosan viszontlátták a früstököt. A miszter otthon nagyon panaszkodott, hogy alig ha hívják többé vendégségbe.

A vintondalei muzikusok elmentek újévet muzikálni "Bivalybélre". No, hát alaposan be is találtak Amerikába, mert a bodik jól beszedegettek a Nőé öregapánk termésének levéből és így ugyancsak vagdoszták a betegeket a muzikusoknak. Valami egy óra alatt alaposan elhuzogatták a bodik nótáját s ráadásul még elkérték a burdosgazdától a "piesesztröngöt", hogy majd visszaviszik hamarosan, de még mai napig is viszik. A burdosgazda ezért szörnyen mérges ugyannyira, hogy most ő huzná el alaposan a muzikusok nótáját. A bodik is nekibusultak másnap a sok beteg miatt, csak egyiküknek nem fáj a feje, mert ő hamarosan felmasirozott az "aptészre," mikor látta, hogy jönnek a muzikusok. Azt mondja, hogy neki már elhúzták a nótáját, az ókontriban a esehoszlovákok, akik lelőtték a házáról a csákót, így tehát nem akarja még itt is elhuzatni a nótáját.

Két hordóra való bort taposott a leechburgi bodi és lámpát gyújtott a pincében, mert attól félt, hogy a bor sötétben nem látja majd, hogyan kell kiforrtani. Használt is a világitás, mert hamarosan kiforrott a bor és a bodi igyekezett is a saját belső világitásával. Miután jól beszszelt, elment az iskolába, ahol a Kósza Jutká-val erőszakoskodtak a hazai éhezők javára. A bodinak annyira tetszett az előadás, hogy örömeben leült a szék — mellé. Előadás után pedig meghívta a színészeket egy kis testi italra. Azok el is ígérkeztek s a bodi előre ment szállás-esinálónak, de otthon a kerítés oszlopainak kezdett jóestét köszöntgetni s hogy azok nem fogadták a köszöntést, hhát sorra pofozta őket. Egy héttést hát sorra pofozta őket. Egy hétmiszisz egy álló héteg szedegette a tenyereiből a szálkákat.

A banningi misziszek már a templomba se mernek menni. Az ünnepek alkalmával elment a miszisz a templomba, de a misztere otthon maradt, mert azt mondta, hogy beteg. Közben azonban megjelentek a háznál a cigányok és a miszter ugyancsak összeveregette az "opecceokat," s az ünnep öröme elbueszott egypár betegtől, néhány rőfnyi kolbásztól, no meg holmi galon boroktól. A templomból hazamenő miszisz majd szétpukkadt a méregtől, meg is fogadta, hogy többé még a templomba se megy a miszter nélkül.

Desire-n, mármint a tuskós vidéken, a sztrájk alkalmával volt idejük a bodiknak. Az egyik miszter a burdosával együtt eljárógatott egy házhoz, ahol jófajta bor volt. Mig a borból tartott, a házigazda szívesen kínálta a vendégeket, de egyszer csak fogyatékán volt az ital s a házigazda úgy vélekedett, hogy nemesak a szenteknek lehet maguk felé görbe a kezük s azért korpalébból és céklából csinált egy kis eibérét, amire ráfogta, hogy az ujbór. A vendégek abból is bevettek egypár po-

hárrel, de másnap azután egymásnak adogatták a kis ház kilincsét. Két napon át hétrét görbülve jártak a bodik és azóta nem háborgatják a borosgazdát.

Banningon jó bora volt az egyik gazdának s két bodi ugyancsak sűrűn járt kóstolóra. Végre is úgy gondolta a gazda, hogy bodzalevet ad nekik. Azt is megitták a bodik, de az olyan erős volt, akárcsak a spiritusz. Be is durrantottak attól a bodik úgy, hogy mikor hazafelé indultak, hát az egyik bodi lefeküdt a moslékos dézsához, de a gazda felrángatta, mert attól félt, hogy másnap éhen maradnak a malacok. A másik bodi pedig a poroszolpnak köszönt jóéjszakát. Otthon azután nagy táncolást vittek végbe az "aptész"-en s a miszisz még hajnalban kiadta nekik a "tájmot."

A pricedalei bodi elment beteget látogatni a szomszédos pléze és annyira megbokrosodott a mérgeztől, hogy hazatérőben még azon a lábán is járni akart, amelyiken más ember keztyüt szokott hordani. Egy boltban azután úgy megölelte a tüzes kályhát, hogy még két hét mulva is a képes felén volt a csók nyoma.

Az egyik pricedalei bodi mindig korán szokott felkelni és segített a miszisznek a früstök körül. Egyszer azt mondta neki a miszisz, hogy hozza fel a pincéből a tejes köcsögöt. Sietett is a bodi eleget tenni a miszisz óhajlásának, de a nagy sietségben belelépett a köcsögbe a tizenhármas számú bakanesesal és palaesintává lapult a köcsög. Ki is adták később a bodinak a tájmot, mert a miszisz azt mondta, hogy nem győzi tejes köcsöggel.

McKeesporton az egyik bodi szörnyen szerette a bort, mivel pedig éjjelre dolgozott, reggel a lefekvésnél az ágya mellé tett egy üveg bort, hogy kéznél legyen mikor felébred. A miszisz a stórba készült és elvette az ágytól a bort, mert attól tartott, hogy belelép a bodi. Gondolta, hogy visszatesszi, ha megjön a boltból. A miszisz egy üveg ecetet is vásárolt a boltban és viszatérte után tévedésből az ecetes üveget tette az ágyhoz. Ébredés után nagyot huzott a bodi az ecetből és azután keserű ábrázattal jelentette:

— Hej, azt az áldóját, ránk savanyodott a bor!

MAGYAROM!

Bali Mihály kösse meg a ryakendődet, ha ellopod a más Dongóját!

DONGO

Megjelenik havonta kétszer.
Szerkesztő: KEMÉNY GYÖRGY
Rajzoló: KEMÉNY JÁNOS.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Amerikában egy évre \$2.00
Magyarországra egy évre \$2.50
276—25th Street Detroit, Mich.

Egyes szám ára 10 cent.

DONGO

HUNGARIAN COMIC PAPER
PUBLISHED SEMI-MONTHLY

Editor: GEORGE KEMÉNY.

Entered as second-class matter July 15th,
1916 at the Post Office at Detroit, Mich.,
under the Act. of March 3, 1897.

VIGYÁZÓ JÁNOS**MEGFIGYELÉSEI**

PÁRISBAN átnyújtották a számlát a magyar nemzet küldötteinek. A számla nagyon borsos volt és a magyar küldöttség vezére, Apponyi Albert gróf, kijelentette, hogy inkább levágja a két kezét, de nem írja alá azt a rettentő számlát. Magyarországon nemzeti gyászt rendeltek el, az ujságok gyászkeretekben jelentek meg s Budapesten körülhordozták körmenetben az István király csodatevő jobb kezét. A magyar nemzet állítólag kimondotta azt, hogy meghalni meghal, de nem írja alá önmaga a saját halálos ítéletét.

Mindez nagyon megható és arra vall, hogy a magyar nemzet jogosan felháborodott a világtörténelemben szinte példátlanul álló igazságtalanságán. Eltagadha-

tatlan, hogy a világmészárlásból kifolyólag a magyar nemzetet sújtotta legkeményebben a szigorú bíróság.

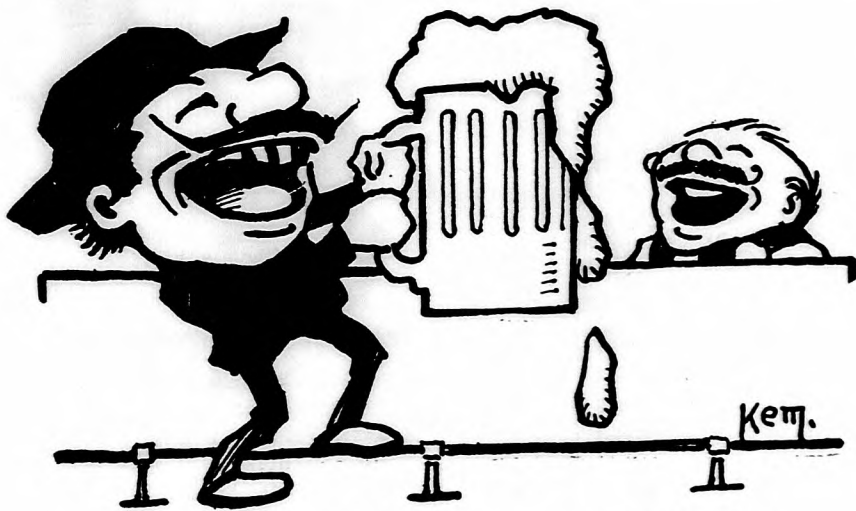
A többi legyőzöttek is tiltakoztak, méltatlankodtak és végül mégis aláírták a szigorú ítéleteket; mert nem tehettek másként. Utóvégre is ha valaki a torkomra teszi az éles borotvát és azt mondja, hogy irjak alá valamit, hát aláírom. Az ember olyan különös állat, hogy szidja az életet, de azért kapaszkodik utána, akárcsak a vízbefuló a szalmaszál után. Így vannak ezzel a nemzetek is; a szabály alul a magyar se lesz kivétel. A magyar mindig gavallér volt idegenekkel szemben; gavallériából türte nyakán a Habsburgokat, gavallériából szenvedte végig a háború borzalmaait és most türnie kell majd a gavallérság fájdalmas utóbjait.

A jövő számmal 18-ik születésnapját üli meg a Dongó, vagyis tizenhét teljes éve szántom már a Dongóban a sorokat. Irtam már betegen, félhóttan, fáradtan és elkeseredéssel, de még soha betegebb, fáradtabb és elkeseredettebb nem voltam, mint most, amikor úgy érzem, hogy elpattant lelkemen minden hur, összezugorodott bennem minden idegszál. Legjobb lenne talán letenni a tollat és egyszerűen azt mondani: "Jó éjszakát, kurucok!" Ez sokkal könnyebb lenne, de nem lenne okos és emberséges dolog. Aki a bajok láttán meghátrál, az gyáva ember. Gyáva népnek pedig nincs hazája.

Ne gyáváskodjunk tehát, ne tördeljük a kezeinket és

ne könyörögjünk irgalomért. Ezek mind nem használnak. Nyeljük le a keserűséget és azután lássunk a munkához emberül! Ha a tatárjárás után egyszerűen lefeküdtek volna a megmaradt magyarok, akkor ma nem lett volna magyar nemzet és nem osztozkodtak volna Magyarországon a "művelt" szomszédok. Ha kibirta a magyar a tatárt, törököt és németet, ezt is majd csak kibirja. Igaz ugyan, hogy a magyar nemzet hol az egyik, hol a másik áramlat felülkerekedésével az akasztott ember kötelétől várja a szerencsét, de majd arra is rájönnek a magyarok, hogy az akasztás lehet nagyon emberséges dolog, de a lelki vágyakat nem fojtja meg az akasztófa kötele. Ezt megtanulhatták volna már a Habsburgok példaadásából. Akasztás helyett akár az egyik, akár a másik párt jobban tette volna, ha a Jövő buzatáblájába akasztotta volna a teremtő cselekvés ekevasát.

Ebben az országban e hónap folyamán két emberóriás születésének évfordulóját ünnepeljük. Egyik Washington György, a haza megalapítója, a másik Lincoln Ábrahám, a rabszolgaság megszüntetője. Ennek a két hatalmas emberéletnek példája lebegjen a magyarok előtt. Tanulják meg Washingtontól, hogy egy maroknyi nép is megvédheti jogait s tanulják meg Lincolntól, hogy a malkoldusszegénye az igazi emberértékekkel megváltoztathatja a Holnapot és valóra váltja a költő mondatát: "A derék nem fél az idők mohától, a koporsóból kitör és eget kér."

NEW YORKI MIEGYMÁS

ADONGÓ egyik new yorki olvasója érdekes levelet kapott a minap K. G. springdalei barátjától, melyben a levél írója — miután háromszor is "vőre" után kiált — elmondja a disznóölés ott szokásba vett módját és a disznó feldolgozását. E levél kivonatolisan így szól:

"Mi az élő disznót úgy alakítjuk át jó magyaros takarmánnyá — mely közé a kolbász és hurka is tartozik — hogy az élő disznót megvesszük Pittsburghban fontonként 17 centért, aztán felpakkoljuk egy gummikerekű trockorra, hogy ő is élvezhesse a technika vívmányait. Otthon aztán lepakkoljuk az áldozatul szánt jámbor kocát a négy lábáról s elkezdjük szurkálni. Mindenki oda szur, ahová neki jól esik; li jó helyre szur, ki rossz helyre, de hogy a ki rossz helyre szur — az nem K., annyi bizonyos!..."

E levelet valószínűleg nem K. G. — a levél írója, hanem egy vig kedélyű barátja adhatta postára, kinek sikerült a borítékba esempészni a következő sorokat:

"Kedves ismeretlen földi! Az ön barátja K. G. itt a disznóölés és feldolgozásának egy új módját akarta meghonosítani a következőképen: Levágás előtt, tehát az éjjeli órákban, gavallérosan meg vendégelte a kocát — mintegy öt font japán rizszsel, — mit én észrevettem s megkérdeztem, hogy mire való már jól lakatni a kocát, mikor reggel amugy is kinzó kamarába kerül? Erre K. barátja a legtermészetesebb hangon azt felelte, hogy így szokták azt jó paládi módon, mert legalább nem kell másnap a kásás hurka megtöltésével bajlódni, a menyenyiben az így automatikusan elkészül.

A szurás tekintetében igaza lehet K. barátjának, mert kocával lévén dolgoz, — ahhoz csak "ókontris" módon ért, amihez pedig a "sztim" már kevés;

így akárki szurt rossz helyre — ha ugyan valaki egyáltalán rossz helyre szurt — az ő igazán nem lehetett. Erre tanuk nemcsak a szomszéd misziszek, hanem az is bizonyosság, hogy ő csak a poreson állott s onnan kiabálta a szurkáló kedvben levő bodiknak: — Ne szurjatok oda, mert kifolyik a kása!"

Ugyanesek ez a new yorki olvasónk közli a következő — Springdaleből vett rövid kis megtörtént dolgot:

"Egyik betyárburdos magyar, ki nem volt hivatalos a K. G.-féle disznótorba, bosszúból elemelte a tort tartó házigazda jól kihizott tyukját, s azzal akart tyuk-tort tartani. A gazda azonban — igaz már későn — észrevette a tyuk-betyárt, ki miután nem volt hajlandó a már felkoneolt tyuk árát megfizetni — a rendőrség elé állította.

A tyukfogás a rendőrségen békés elintéztést nyert ugyan, a bíró mégis feddőleg fordult a nem épen tisztességes uton tyuk-tort tartani akaró bodihoz s mondá: "Hisz maga tisztességes ember, becsületes ember, s igazán el sem tudom képzelni, hogy pláne magyar ember létére hogyan ragadhat így a keze?"

A bodi, hogy bosszuságát elüsse, tréfásan csak ennyit válaszolt:

— Hát azért olyan ragadós a kezem, mert én az enygyvárban dolgozom, melynek ön is egyik főreszvényese.

PUFFALOI JÓKIVÁNSÁGOK.

Fekete szemmel hagyd el a gyüléstermet, ha elnézed a más Dongóiát.

Ugy ijedj meg, mint az oláh hodi a fekete macskától, ha potyán olvasod a Dongót.

Drága ékszerek

Egy erdélyi városban esett meg. Megérkezik a primadonna s mindjárt az első színházi estén szédületes ékszereket ragyogtat. Az asszonyok pukadoznak, a férfiak érdeklődnek.

Másnap — nagy szenzáció. Az ékszereket ellopták. A város rendőrkapitánya az első vendég a kárvallott művésznőnél. Fölveszi a tényállást, aztán távozik.

Második vendége a színházigazgató. Részvétét jött kifejezni s örül, hogy reklámot csapnak a primadonnának.

— Az egész város erről beszél! — mondja boldogan.

Aztán ő is elmegy. Jön a szerkesztő. A helyi szerkesztő, a fürge, a szemfüles, a gyanakvó. A hölgy igéző pongyolában fogadja és elpityergi neki bánatát. A szerkesztő furcsán néz rá:

— Angyali lény, — szólta aztán, — nem hiszem én, hogy az az ékszer ezer forintot ért.

— Mit? — riad fel a nő. — Nem hiszi?

— Nem.

— Hát... hát ha nem hiszi...

A fiókjához rohan, kirántja, papirost vesz elő és a szerkesztő orra alá tartja:

— Nem hiszi? Hát itt a zálogcédula!

Olvasóink figyelmébe!

Olvasóink figyelmét külön is felhívjuk a THE PEOPLES STATE BANK hirdetésére, amely szerint Magyarországon levő szeretteinknek juttathatunk élelmiszert anélkül, hogy bajlódniuk kelljen a csomag elküldésével. A THE PEOPLES STATE BANK az Egyesült Államok egyik legnagyobb bankja és állítása minden tekintetben megbízható. A bankhoz magyar nyelven is fordulhat felvilágosításért. Cim: THE PEOPLES STATE BANK, DETROIT, MICH.

FIGYELEM!

Tudomására hozom a magyar zenekedvelőknek, hogy nálam mindenféle magyar zenedarabot meg lehet kapni úgy **rézbandák**, mint legújabb hallgatóra különösen felhívom a figyelmet és pedig "Hagyd kitépni a szivedet" és "Erzi szíved a te hűtlen szavadat". Ezek darabja 25 cent. Arjegyüket kívántra szívesen küldök. Cimem:

Strausz Ferenc

P. O. Box 1185., Monessen, Pa.

Mit irnak az előfizetők?

Kedves Samukám! Olyan erélyes magyar gyereket nem sokat lehet találni, mint te vagy. Nem hiába származol a Kemény-családból, de méltó is vagy a nevedre. Ugy látom, hogy inkább hallgatnak a te fenyegetésedre, mint az öreg Dongó kérésére. Ugy látszik, hogy ő hasztalanul adja a jó tanácsot, hiába kéri a magyarokat, akik nem hallgatnak az okos tanácsra. Csak rajta Samukám, szidd össze a magyarokat, hátha mégis összetartanak majd valamikor. Rettentő kurázsidd és haragodd bámulója és tisztelője
Borbás Géza.
 Stone, Ky.

Az iteni bus magyarok egy részéből tüzes harapófogóval se lehetne kihuzni egy beteget. De már a koronákért úgy futnak, hogy némelyik tökfajtól most is husz dollárt kérnek ezer koronáért a zugbankárok, akik azt híresztelik, hogy drágább lett a korona. Hát még mindig akadnak balekek, akiknek nem ujság kell, de korona meg szeeska.
Kovács Pál.
 New Brunswick.

A Dongó címkéjét nézegetem és szemembe ötlött a kitüntetésem, vagyis a kereszt. Itt küldöm a váltásdíjat, vagyis a két beteget, a keresztet pedig adják azoknak, akik még most is azon imádkoznak, hogy minél előbb kaphassanak velemi kitüntetést a kormánynak tett szolgálataik elismeréséül. Jó egészséget kívánok nekik a kereszthez, sőt a hátukon is legyen kereszt.
Hank Jenő.
 Detroit, Mich.

Itt küldöm az előfizetést és tisztelem a kis Samut a többi Dongókkal együtt. Hiszem hogy a bácsik és nénik mind beküldik a betegeket a farsangon mert aki olvas, az fizessen is meg érte. Szégyelje magát az, akinek szemére fér ingyen a más munkája. Én csak akkor nevetem ki jól magam,

ha elolvasom a Dongót, de legkivált azt, hogy mit tört már megint össze a kis Sanyi. Tisztelem a szép Dongó családot és minden jót kívánok az ujesztendőben.
Lynch Mines, Ky. Dobos Józsefné.

Itt küldök két beteget egy új előfizetőért, aki meglátta a Dongóból, hogy miként nyírják a magyarokat a bankárok. Azt mondja, hogy ő inkább a kis Samunak szurkolja le a két beteget.
Cleveland, O. Szopkó A. B.

Még karácsonyra vártam a kis Samu öcsémet ide, de úgy látszik, hogy a farsangon se jön. Talán jobb is így, mert még beverne itt minden ablakot. Ugy látszik, hogy a kis Samu a leg-erélyesebb a családban. De azért van elég oka a haragra, mert bizony a magyarok közül a legtöbb nem fizet az ujságért, csak a bankároknak hordja a keresztét. Hogy szünjön kissé a Samu mérge, hát itt küldök neki egy beteget sapkára.
Erie, Pa. Kocsik István.

Kis Samukám! Ott küldök négy beteget. Kettő a Dongóé, kettő pedig a tied azért, mert olyan nagy fekete keresztet nyomtál a nevem mellé. Hát csak ne hagyj magad, mert kevés virtus van manapság a magyarban, leg-alább az aprajában legyen valami.
Chrome, N. J. Katona János.

Itt küldöm a két beteget és majd egy kis körutra indulok a több beteg után. Eddig a sztrájk volt a kifogás, de most pedakor száz dolláron felül van a kopertákban és így nem lehet kifogásuk a bányász .bodiknak. Samu öcsénkre is ráférne már egy takaros dseknadrág. Le is jöhetne ide, akkor

ketten mennék körül. De ha nem jöhet, akkor magam megyek és mégis lesz a Samunak nadrágja.
Colp, Ill. Pócsik János.

Itt küldök egy előfizetőért két beteget és utána nézek, hogy még egynéhány leszurja a betegeket. Ideje lenne már, hogy egyszer az öreg Dongó is gondtalanul élhessen köztünk.
Van Meter, Pa. Szanyi János.

Itt küldöm a két beteget, mert nem szeretném, ha elmaradna a Dongó, hiszen egyedül az vidit fel, ha elkese-redünk. Vannak bizony itt elegendő, akiknek módjukban lenne, hogy leszurják a két beteget, de csak a potya kell mindenütt.
Springdale, Pa. Toasó Péter.

Dongó uram, betegem van,
 De nem igen bánom;
 Hogyha ráér, ápolgassa,
 Avagy bizza Samukára.
 Tudom, hogy ő mérges fiu,
 Mert a bögrét földhöz vágja,
 Hanem szive mégis csak jó
 S a beteget majd megszánja.
Akron, O. Viosz Béla.

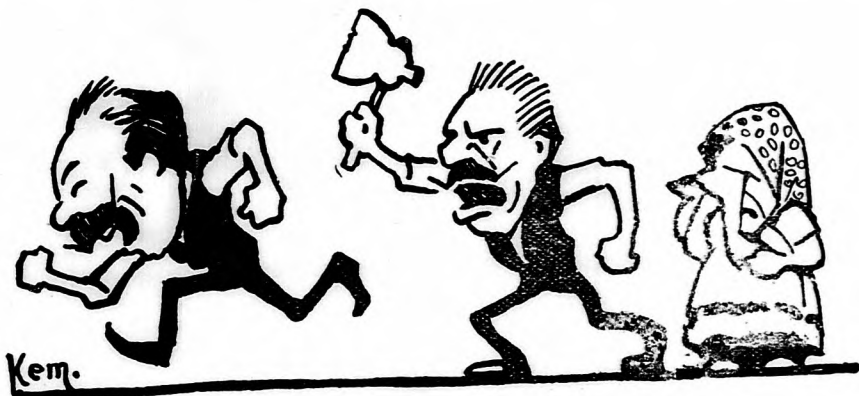
Nekem a Dongó az első ujságom. Bár csak két hétre elég olvasni való lenne benne, de így addig le nem fekszem, míg ki nem olvasom.
Buffalo, N. Y. Miller József.

Itt küldöm az előfizetést, azonkívül pedig a beteget a kis Samunak peppermintre. Egy másik beteget pedig az öreg néni küld neki, aki nagyon szereti nézni a kis Samut az ujságban.
Cleveland, O. Tischler József.

ROTH BANKHÁZAI

**PÉNZKÜLDÉS HAJÓJEGYEK
 KÖZJEGYZŐI IRODA
 HAZAI JOGI ÜGYEK**

401.403 Jerome St. McKeesport, Pa
 Pittsburgh State Bank
 506 Grant St., 507 5th Ave.
 Pittsburgh, Pa.

DISZNÓSÁGOK

DISZNÓT vett a woodlawni bodi, merthogy igen szereti a kolbászt meg a szalonmát. Mivel azonban a bodi nem sokat ért a hentességhez, megkért egy másik bodit a tiszteségre. Vállalta is a dsábot a bodi és ugyan dicsekedett a hentességével. Mikor azonban ölésre került a dolog, a hentes oldalba szurkálta az áldozatot s egy fél napi kínlás után el is bucsuzott a disznó a világtól. Időközben megittak négy kvárt bort a hentesek és nagynehezen hazaszállították a megfagyott disznót. Mikor a miszisz meglátta őket, odakiáltott: "Tudtam jóelőre, hogy egy helyett három jön haza". Mikor azután szétbontották a disznót, kiszült, hogy a szive helyett a beleket szurta keresztül a hentes és így a bucsersapból kellett hozni belet a kolbászhoz. No, de azért mégis csak töltöttek kolbászt és pedig úgy, hogy a cipőkre is került a zsirból, de a bodik azzal vigasztalódtak, hogy a zsir csak használnál a cipőnek. Mikor azonban kimentek az utcára, a kutyák majdnem lerágták lábukról a zsiros bakancsokat.

Összebeszéltek a palmertoni komák, hogy disznót vesznek a farmon és ott meg is ölik. Az egyik koma a burdosait is kivitte segíteni. Mikor megvolt a vásár, a farmer megkínálta őket "szájdíval." Kutya hideg volt és így a bodik alaposan nekiódöltek az italnak. Mikor azután disznóölésre került a sor, egyikük se mert bemenni a disznóhoz. Odaálltak tehát félről az ajtóhoz és ijesztgetni kezdték a disznót, amely nem vette tréfára a dolgot és egyszer csak kiugrott és ne-

ki a mezőnek. Nagyon néztek erre a bodik, de azután kisütöttek, hogy akárhogy is, de meg kell fogni a disznót. És azután elkezdődött a kergetőzés. Nagysokára el is csipték a disznót és ráhasaltak négyen, de akkor meg kiszült, hogy elvesztette a kést a hentes bodi. Megkezdődött a kés keresése. Négyen a disznót fogták, a többiek pedig a kést keresték. Mivel azonban a kés nem került meg, a négy bodi fölemelte a disznót és ők is keresték a kést a disznóval együtt. Végre is a farmer találta meg a bicskát és így megesezt a disznóölés, de legfőbb ideje volt, mert a disznó megunt a "prosciót" és újból meg akart szökni. A pörkölésnél is baj esett, mert az egyik bodi hordta a szalmát a disznóra és nem vette észre, hogy a kölyök kutyát is elvitte a szalmával. A tűznél szerencsére kiesett a kutya és így megszabadult a pörköléstől.

A tottenvillei bodi disznót vett a kreischervillei szalonostól. Meg is ölték a disznót a helyszínen. Ugyanakkor a szalonos is disznót ölt és megpörzsölték mind a kettőt. A felbontásnál a szalonos a disznó szivét és máját odatette a bodi disznójához és a bodi tévedésből elvitte. Mikor azután otthon a miszisz munkába vette a disznót, csodálkozva látta, hogy két szive és mája volt a disznónak, míg ellenben a szalonoséknál meg azon csodálkoztak, hogy a disznónak se mája, se szive. Ha valaki szívtelen dolgot mivel, ezt mondják róla a vidéken:

— Ennek sincs szive, mint a kreischervillei szalonos disznójának.

Disznót ölték az egyik franklini magyar háznál s a miszter felszólította az összes burdosokat a segítségre. Egyik burdos nagyon fente a fogát, hogy majd ő fogja leleperni a disznót, de nagyon megjárta az of-

fenzivával, mert a disznó elkapta a nagy ujját és csaknem leharapta. Azóta a bodit nem tanácsos disznóölésre hívni.

A jolietti bodik nagyon beszélgették a gyárban, hogy másnap csak délig dolgoznak, délután pedig kimennek egy farmra, ahol van még hat südő, majd behozzák és megölik. Egyik bodi kihallgatta a beszélgetést, másnap reggel kiment a farmra és megvette a hat südőt. Leszurta a südöket, de a pörzsölésnél baj volt, mert nem akadt szalma. A farmer erre azt mondta, hogy van a gyerek alatt egy régi szalmazsák, hát szedje ki a szalmát abból. A südöket a pörzsölés után elszállították és mikor délután kimentek a többi bodik, a farmer szomorúan jelentette, hogy nincs südő. A ravasz bodi csak a következő hétfőn ment el a gyárba és ott nagyon panaszkodott, hogy fáj a gyomra a sok hurkától. Az eredeti disznós bodik közül odaszólt neki az egyik nagy mérgesen: "Olyan egészséged legyen, amelyet én kívánok neked."

— Lore Cityben disznót vettek a bodik a farmertől és mialatt pörzsölték, négy bodi botokkal vártalt a disznó mellett. Attól tartottak ugyanis, hogy hátha megugrik pörkölés közben. A gazda egyedül bajlódott a pörköléssel, mert a négy bodinak strázsálni kellett, de a disznó nem szaladt el, mert jól megszurta az ángliusz farmer. Nem is történt más baj, csak az egyik potyaolvasót igen szájon rugta a disznó és azonkívül a vártáló bodik majd megfagytak a nagy hidegben.

HONFITÁRS!

Február 15-től kezdve 3 beteg a Dongó ára, jó lesz tehát addig beszármaztatni a 2 beteget!

HALÁL ELLEN

NINCS ORVOSSÁG — MONDJA A RÉGI PÉLDABESZÉD.

Amelyik clevelandi magyar háznál a Halál kopogtatott, jusson eszükbe

JAKAB ISTVÁN

magyar temetésrendező és balzsamozó intézete, amely a legjobban berendezett a városban.

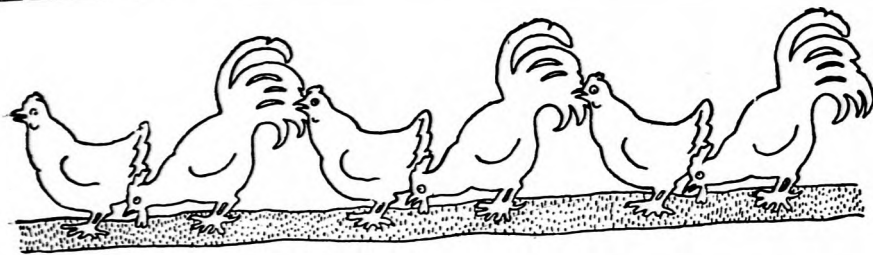
Betegszállítók kocsik állnak rendelkezésére. Lakodalmakra és keresztelőkire az ország legjobb gépkocsijalt tartja Jakab István.

8923 BUCKEYE ROAD,
CLEVELAND, OHIO.

— MINDKÉT TELEFON. —

BÁBÁS STUDIO

Fényképészeti Műterem
2281 W. Jefferson Ave.,
DETROIT, MICH.

PITTSBURGHI HISTÓRIÁK

ÜNNEPSÉGRE készültek a pittsburghi bodik. "Csikendékor" templomot szenteltek. El is határozta a hitközség, hogy nagy ünnepséget csinál és aztán, hogy a vidékiek is megemlegessék a templomszentelést, hát nagy disznótoros vacsorát rendeznek a "Szkacsbaromban". Készült is rá az a dícsőség és ott a Margit Hallban lett egész Szkacsbarom, mert hát őrék lett a vacsorázás elhatározva. Hogy a pap is, meg a vendégei is részesüljenek a disznótorban, vettek két szép malacot a papnak, hogy hát a parókián se maradjanak a vendégek éhen. Két nappal előbb meghozták a fekete malackákat és kitétték egyik magyar bucseros üzlete elé, hadd gyönyörködjék bennök még az árva gyerek is. Olyan híre lett a szkacsbaromi malacoknak, hogy még a messze vidékről is eljöttek megnézni őket. A két kis malacot állandóan körülvették a bámulók és etették-itatták őket.

Végre megölésre került a dolog, de a bodik nem tudtak megegyezni, hogy ki szurja le a kis malacokat. Végül is egyik kurátor nyerte meg a megölésre az engedélyt. Le is szurta a malacokat ókontris módon és aztán betértek a bodik a nagy gyilkosság után egy kis sziverősítőre az egyik házba. Azonban a nagy halotti torban megfélekedtek a megölt malacokról és csak este felé jutott a miszisznek eszébe, hogy vizet kellene forrabbni, hogy a malackákat megkopasszák. A malacok kővé meredtek a hosszú várakozástól és mire a bodik megérkeztek a forró vízzel, a szőr ráfagyott a malacokra. Nagy lett a rémület a Szkacsbaromban. Egyik bodi aztán kisütötte, hogy nincsen baj, hisz itt a borbély aztán az majd megborotválja a malacokat. Az egyik bucsér fel is csapott borbélynak. Szappant kerertek a misziszek a bodik élesre fent beretvékat hozták és kezdték a malacokat borotválni.

Csak hogy a borotválás nem sikerült, a malacokat tehát nem lehetett felküdteni a plébánosnak. Akkor a misziszek meg a bodik haditanácsot tartottak és elhatározták, nehogy szégyen essék, csirkéket küldenek a parochiára. Ösz-

szefogdosták a szkacsbaromi csirkéket és hirtelen nyolcat megöltek és nagy diállal vitték fel. A pap nem tudván minderről semmit, mikor a vacsorához ültek, megsugta a vendégeknek, hogy Szkacsbabromból finom malacokat hoztak, hát csak arra kis malacpecsenyére tartogassák az étvágyukat a vendég szentatyák és a többi meghívottak. "No most — mondja a plébános — jön már a malacpecsenye!" Mindenki a konyhaajtót leste és már folyt a nyáluk a vendégeknek a finom malacpecsenyére. Uramfia! mi történt azonban, a pecsenyés tálakban finom ropogós malacok helyett holmi köznap csirkék mosolyogtak a vendégeknek. A plébános ijedten nézett a bánatosan nyugvó csibékre, mire valaki elkiáltotta magát, hogy csoda történt a pittsburghi parókián, mert a malacok csirkékké változtak át. A szkacsbaromfiak rettenetesen restelik a dolgot, csak az a vigasztalásuk, hogy a malacokat nem "szkacsbaromi" bodi szurta le, hanem a hazelwoodi kurátor, de azért nem tanácsos most a Szkacsbaromban azt mondani, hogy "borotváljanak meg, mint a pap malacait".

A pittsburghi magyar templomban nyolc minisztráns gyerek szolgál vasárnaponként az oltár körül. A kis nebulók között a legnagyobb a tizenöt éves Pista gyerek, aki "bászokodni" kezdett a kisebb minisztránsok között és elpüfölgette őket. A kisebb fiúk egyszer aztán azzal a panasszal állítottak be a paphoz, hogy a Pista gyerek nagyon parancsolgat és ha szólunk, megveri őket, mert kijelentette, hogy "Én vagyok a miniszterek big bászja". A plébános elövette a fiut a parókián és olyan pedát fizetett a "bigbászoknak", hogy a miniszterek bászja ugyancsak tapogatta magát a pedá után. Boszut forralt Pista és vasárnap reggel "gyűlésre" hívta a többi minisztráns gyerekeket. Ott aztán rábeszélte őket, hogy sztrájkoljanak be és ne minisztráljanak a nagymisén. A gyerekek azonban a gyűlés eredményét elmondták a papnak. A pap le-

ment a templomba és ime mit lát: Pista a sztrájkvezér szépen fel van öltözve a sekrestyébe és ékes dicsértessékekkel és kézsókkal fogadja a szent atyát és ugyancsak szorgoskodik a füstölő körül. A plébános tudván az előzményeket, a Pista gyereket szépen kivetkőztette a piros minisztráns ruhából és így szólt hozzá:

"Pista fiam, téged három hétre leteszlek a dzsábodból, mától három hétig nem szabad minisztrálnod azért, mert "scab", azaz "sztrájkörő" lettél. A Pista gyerek szomoruan kullogott ki a sekrestyéből és megfogadta, hogy ha megnő, még akkor sem lesz soha "sztrájkörő".

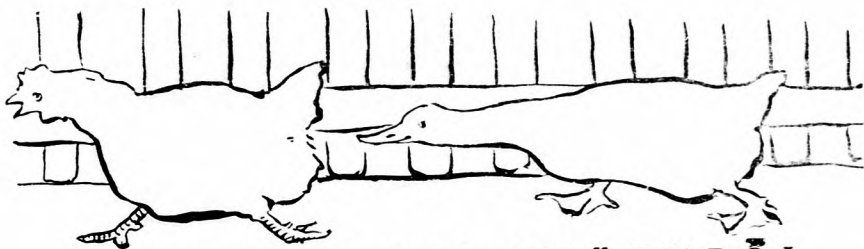
Három disznó került a híres disznótoros alkalmával a szkacsbaromi bodik kezébe. Nagy volt az egész plébános izgalom. A bodik a disznóöléskor nem mentek be kokszot huzni, miértis a "cugprezent" fellelőnálta a papot, hogy mi van a "Hungéri felőlökkel", hogy nem jönnek dolgozni, mert nemcsak a kokszárok, de a léberekek is otthon maradtak a disznóölésre. Meg is ölték a három ártányt és azon a napon olyan muri volt a Szkacsbaromban, hogy még a füstösök is neszét vették a dolognak és estére már annyi volt a disznóölő bodikból, meg a misziszekből, hogy nem fértek el a két házban, ahol a disznókat készítették ki. Még a szóhói meg a hazelwoodi bodik is elmentek az esetre, sőt Homesteadról is lerándultak a komák megülni a tort. Azonközben pedig előkerült az új bor is és alaposan hozzáálltak a bucsuzatónak. — Egyik vidéki bodi meg is kérdezte, hogy van-e elég bor? mire egy bodi kivágta, hogy van bor öcsém a Szkacsbaromban több mint az egész Amerika országban. Éjjel felé a főburdos kijelentette, hogy ő fogja őrizni a kolbászokat, meg a hurkákat, azért aztán ráadták az öreg betlehemes bundáját és úgy feküdt a bodi a földön abban a hideg szobában, ahol a disznóságok voltak eltéve. Az ajtót azonban nyitva hagyta és le-le kiáltott, hogy még nem alszik, hát hozzanak neki is fel az új borból. Nem is aludt a bodi egész éjjel, hanem a hideg szobában az öreg betlehemes bundájában szopogatta a jó féle karcost. De azért nem esett baj, mert megőrizte a főburdos a disznóságokat.

Tel. Princeton 2584-R.

DR. MAJOROS JÁNOS
MAGYAR FOGORVOS

8820 Buckeye Rd., Cleveland, O.

Rendelő órák: Hétköznap d. e.
9-től este 8-ig. Vasárnap 2-5-ig.

ESETEK "NYUL GYŐZI"-BŐL

LAGZIRA készültek Alphán és ősi szokás szerint hivogatni jártak a vőfélyek. Este egy görlis háznál voltak utóljára és mikor hazatérőben kiléptek a kis kapun, valami idegen úgy odanyomott a sötétben az egyik vőfély szeme alá, hogy azt a gyaloghintón vitték be, a másik vőfély pedig a háznál várta be a reggelt.

A "kizbiszi" bodik elmentek az amboyi bálba s mikor beléptek a táncterembe, hát igen neki-melegedtek, mert sok csinos görli volt ott egy csomóban. Az egyik bodi azonban nagyon óvatos volt, mert azt mondja, hogy a szén is drága meg cukor sincs, így tehát sokba kerül az asszony, no meg azután hátha geróf kisasszonyt is kaphat majd az ókontriban. Nem is táncol a bodi, mert szerinte "farsangi táncnak rendesen lakodalom a vége."

A franklini bodik közül egypáran kijelentették, hogy ők bizony nem dolgoznak többet, mert egy viszki pohárnyi vérükért többet kapnak a kórházban, mint amennyit a munkájukért fizetnek, hát akkor miért dolgoznak? El is mentek a bodik a kórházba, de mikor meglátták, hogyan eresztik ki a vért, nagyon az inukba szállt a bátorság és még csak gudbájt se mondtak a doktornak. Így tehát a bodik nem kerültek a vágóhidra. Ott-hon azután azzal védekeztek, hogy nagyon piros a vérük és sokkal többet ért, mint amennyit a doktor kínált érte.

Disznót ölt az alpai miszter és miután belemártotta a bicsakot a kocába, azt mondta a bodiknak, hogy most már csak rakják rá a szalmát, ő majd elmegy egy kis mérgesért. El is ment, a

bodik pedig azalatt rárakták a szalmát a disznóra. Mikor visszatért a miszter, azt mondták neki a bodik, hogy a disznó még mindig szuszog a szalma alatt. "No, ha szuszog, hát nagyobb kés kell neki" — vélekedett a miszter és elment a szomszédba nagyobb késért. Mikor elhozta a nagy kést, nem látta, hogy a szalma alatt merre van a disznó eleje és a bolond hosszú bicsakkal szörnyen beledöfött a disznó hátulso fertályába.

New Brunswickon bált tartottak a misziszek, még pedig álarcos bált. Jól indult minden és még "prájj" is volt kiosztva elég. Egy nagyon kövér miszisz is volt, akit úgy kellett felhuzni a szinpadra a prájzért, a legények meg azt hitték, hogy a miszisz a hus-tröszöt képviseli és ezért meg is bánták, hogy elmentek a bálba, mert asszonygák a hus most nagyon drága."

Egy new brunswicki miszter bizniszt nyitott és elment a misziszekhez, hogy edényeket kínáljon nekik. A miszter jól kihuzta magát, mert tetszeni akart az asszonyoknak. A misziszekkel meg úgy elbeszélgetett, hogy mikor hazaért, a fejéhez kapott... akkor jutott eszébe, hogy miért is indult el. Azóta a miszter csak az üzletben ad el edényt?

A jövedelem annyi a vállalatnak, mint a mi a vér a testben. Szállítsa le azt és a vállalat teste azonnal vérszegénység jeleit mutatja, melyek a vállalat operációinak hiányosságában jelentkeznek.

A telefonüzemmel foglalkozó vállalatnak, melyben a nagyközönség olyan mélyen érdekelve van, megfelelő jövedelmének kell lenni, hogy a felszerelés mindig a legjobb és legmodernebb legyen, hogy a vonalak mindig kifogástalan állapotban legyenek, hogy az alkalmazottak meg legyenek elégedve a megfelelő fizetéssel és kellemes munkaviszonyokkal, hogy a bondok után megfelelő kamatot fizethessen és méltányos osztalékot adhasson a részvényeseknek, hogy így a fejlesztéséhez és javításokhoz szükséges tőke könnyen és mindig kéznél legyen.

A jövedelem azokból a díjakból jön, melyeket a nagy közönségnek számítunk a telefon-szolgáltatást.

A jelen viszonyok között a magasabb díjak és elsőrangú szolgálat elengedhetetlenek. A Telephone Company a nagyközönség bizalmának letéteményese, rá van bízva, miként költse el azokat az összegeket, melyek a nagyközönség szolgálatára vannak szánva.

MICHIGAN STATE TELEPHONE COMPANY

A DONGÓ POSTÁJA.

K. M. A bodiknak mindig van valami kifogásuk, ha fizetni kell az újságért. Csak a finom koronáért nem sajnálják a pénzt.

Buffaloi. A históriák nem rosszak. Küldjön ilyesmit máskor is.

J. V. A históriát kidongjuk, a kért Dongót elküldtük. Hogy vannak ott a betegek?

S. N. Hát hiszen mind ugyan szép ez, csak néha napján egypár beteg is kerülközne onnan, mert vicekért nem ad papírt a "kompánista."

D. E. Kidongjuk. Annyi disznóságot küldenek, hogy szinte nem is hisszük, hogy annyi disznó lehet Amerikában. Meg azután folyton csak papíron küldenek disznóságot. Vagy itt a disznók is csak papírból való "kamuflázsok"?

J. Sz. Köszönet a betegekért is, meg a vicekért. Máskor is szívesen látjuk.

N. N. Egy részét most használjuk fel, a többit később.

F. B. Nem ártana eret vágni az ot-tani bodikon, mert nagyon szorongatják a betegeket.

T. J. A kis Samu köszöni a megemlékezést és esókoltatja azt az öreg nénit.

DR. L. H. HERBERT

volt ezredorvos
2225 W. JEFFERSON AVENUE
Detroit, Mich.

MAGYAR TEMET- KEZÉSI VÁLLALAT

ÉS KOPORSÓ BAKTAR.

ooo

Temetéseket elvállal a legfényesebbtől a legyegyszerűbbig a legjutányosabban.

ooo

BICZÓ ÉS TÁRSA

2243 WEST JEFFERSON AVENUE

DETROIT, MICH.

Telefon: Cedar 175

GONDOSKODJÉK CSALÁDJÁRÓL!

Az ember legdrágább kincse a család. Aki szereti családját, az gondoskodik is róla.

Az ember küzködik, fárad, izzad, hogy boldognak lássa kedveseit, vagy legalább hogy megmentse őket a szükségtől.

Őn is szereti családját. Dolgozik, fárad érte. Teheti azt addig, amíg él és egészséges.

De gondolt-e arra, hogy mi lesz akkor, ha Őn megbetegszik?

Hát arra gondolt-e, hogy mi lesz kis családjával, ha Őn meghal?

Mert szomorú a sorsa annak a családnak, ahol meghalt a családfő.

Nehéz a sorsa annak az özvegynek, ki elvesztette támaszát, akinek apró gyermekei maradtak, ha nincs mihez nyulnia. Munkába nem mehet, mert a gyermekeknek ápoló, gondviselő kell. Kiesik is még, magukra nem hagyhatja.

Őn ma még él és egészséges. Ma még dolgozhat kedveseiért. Ma még gondoskodhat róluk. De ki tudja, meddig él és meddig lesz még egészséges?

Ha szereti családját, gondoskodjon kedveseiről, amíg nem késő. Hisz az Őn élete legdrágább nekik, de ha itt kell hagyni őket, legalább ne legyen sorsuk olyan szomorú.

Gondoskodjon kedveseiről még ma. Biztosítsa jövőjüket. Megteheti ezt úgy, ha belép a

VERHOVAY SEGÉLY EGYLETBE.

A Verhovay Segély Egylet az amerikai magyarság legnagyobb, legbiztosabb intézménye és erős, mint a szikla.

Ha tagja lesz ez egyletnek, nem kell aggódnia családja sorsa miatt, mert a Verhovay Segély Egylet igaz szeretettel karolja fel az özvegyek és árvák sorsát.

Betegségében is ott van a család segítségére, mert hetenként 6 dollár betegsegélyt fizet a beteg tag családjának.

De képes a Verhovay Segély Egylet másként is segítségére lenni tagjainak, mert módja és ereje van arra. Hiszen tagjainak száma csaknem 25 ezer, vagyona pedig meghaladja a negyed millió dollárt.

LEGYEN HÁT ÖN IS TAGJA ENNEK A SZÉP, HATALMAS EGYLETNEK!

Tagsági díj egy hónapra: \$1.75. — Nincs semmi más kivétel.

A fenti összegért jogosított Őn 1000 dollár haláleseti illetékre, 6 dollár heti betegsegélyre akár két egész esztendeig is, ha addig beteg, és 200-400 dollárig terjedő csonkulási segélyre.

A haláleseti illetékre, valamint a csonkulási segélyekre is minden új tag jogosított azonnal, amint felvétele a központ által igazoltatik.

A VERHOVAY SEGÉLY EGYLETNEK VAN MINTEGY 300 fiókja szerte az egész Egyesült Államok területén. Ha Őn is tagja akar lenni és nem tudja, hol van a legközelebbi fiók, ahol felvételre jelentkezhetne, kérjen egy levelezőlapot mutatványszámot hivatalos lapunkból, abból megtudja, hol van a legközelebbi fiók Önhöz, ahol felvételre jelentkezhet. A levelezőlapot címezze így: "Verhovayak Lapja", Room 812, Markle Bldg., Hazleton, Pa.

Uj fiók alakítható bárhol 12 új taggal. Ha akar Őn is egy új fiókot alakítani, írjon a következő címre: Verhovay Segély Egylet titkári hivatala, Room 809, Markle Bldg., Hazleton, Pa.

TALÁNY.

Mi ez?

Beteg
Beteg
Beteg

A gó
Do

A megfejtés díja: egy szép könyv.
A megfejtés beküldésének határideje: 1920, február 18.
A január elseji számban levő talány megfejtése:

Farsang farkán csuszik a szán.

Helyes megfejtést küldtek be a következők:

Bakos Lena, Doszpod József, Csepeti Annuska, Mészáros A., Takács Kálmán, Dankó János, Völgyi János, Belenszky Jánosné, Kish Sámuel, Belenszky Péter, Bontz Sándor, Bodák Lajos, Kovács Pál, Tarro István, ifj. Gazdagh Béla, Szarka János, Dallos Géza, Farkas Ödönne, Szentmiklósi Sándor, Gerencsér Ferenc, Fodor Péter, Ruman István, Szarka György, Hauk Jenő, Kormányos Józsefné, Meeseri István, Fazekas Pál, Viola J., Császár Pálné, Hoffman Helén, Torma Sándor, Sipos József, Kocsik István, Szilaj Józsefné, Kovács Pál.

A jutalmul kitűzött könyvet Dankó János (Duquesne) nyerte meg.

AKI MUFFOL,

az írja meg régi és új címét egyszerre és ne várja, hogy külön levelet írjunk neki ez ügyben.

DR. FARKAS GÉZA

5000 DOLLAR BIZTOSÍTÉK AZ ALLAMNÁL.

Magyarországi és itteni peres ügyek gyors és pontos ellátása. Pénzküldés, jogi tanács és hajójegy. Forduljon hozzám bizalommal!

1958 Genesee Str., Toledo, O.

Ha nincs étvágya,
Ha nincs rendes széke,
Ha fáj a feje,
Ha rossz a gyomra, a világhírű

"Sure" Pilula

kikurálja.

50 CENT ÉS 25 CENT BOXJA.

Ha az ottani patikában vagy storeban nem kapja, küldjön be 25 vagy 50 centet bélyegben és akkor elküldjük címére.

The Atlantic Supply Co.,

361 EAST FEDERAL STR.,
YOUNGSTOWN, O.

KÖZÉP-EUROPA SEGÍTÉSE ÉLELMISZERREKKEL

Az amerikai élelmezési kormánybizottság, melynek Herbert Hoover az elnöke, kidolgozott és tökéletesített egy tervezetet, melynek alapján az Amerikában lakók élelmiszerekkel láthatják el azon szeretteiket, akik nélkülöznek Németországban, Lengyelországban, Ausztriában, Cseho-Szlovákiában és Magyarországon.

Aki lisztet, szalonnát, babot, sózott marhahúst, zsírt, növényi olajat vagy süritett tejet akar eljuttatni szeretteihez, azokat nem kell innen elküldenie, hanem csak olyan összeget kell letennie, amely összegig hajlandó az éhezöket ellátni. A bizottság gondoskodik a kijelölt élelmiszerek elszállításáról a jelzett címre és nem kézbesítés esetén visszafizeti az összeget.

Hamburgból, Varsóból, Bécsből, Prágából és Budapestről szállítják majd az élelmiszereket; a jelölt városokban ugyanis nagy raktárai vannak a bizottságnak.

A The Peoples State Bank és összes fiókjai teljesen díjtalanul fogadják el betéteket az élelmiszerek vásárlására szánt Draft-ek elküldésére. A részletekről bővebb felvilágosítást ad a bank, vagy annak bármely fiókja,

THE PEOPLES STATE BANK

A FEDERAL RESERVE BANK TAGJA.

FIÓKOK:

2200 Jefferson West.
Baker and Twenty-third
Michigan Avenue and Junction
Michigan, corner Addison
Warren Avenue and Thirtieth St.
Grand River and Brooklyn
Grand River and Holmur
99 Washington Boulevard
Woodward, corner Piquette

Oakland and Kenilworth
Hastings, corner Erskine
Garfield, corner Russell
Russell, corner Lyman
Gratiot, corner Riopelle
Chene, corner Milwaukee
Canton, corner Gratiot
Fiseher, corner Gratiot
Mack, corner Baldwin

Jefferson, corner Beniteau

Amikor Amerika már gyakorolta amit ma Lenin prédikál

HÁROMSZÁZ esztendő előtt John Smith kapitány vezetése alatt egy csomó férfi s nő jött Amerikába. Letelepédtek a mai Virginia állam területén és egy telepet létesítettek a közös tulajdonjog eszméje alapján, hogy minden egyes ember munkájának a gyümölcsét valamennyien élvezzék. Az a föld, ahol letelepédtek, gazdag volt épületfában, gyümölcs, szárnyas, vad bőven volt, a talaj dus termést hozott.

Azt mondották: "Elértük az eszményi tökéletességet. Mint kommunisták megalkottuk a kifogástalan társadalmi rendszert."

De nemsokára hiba csuszott a dolgok rendjébe: A telepesek némelyike lusta és hanyag lett.

Mások szorgalmasak voltak.

Akkor Sir Thomas Dale az új vezér felosztotta a földet 3 akeres telkekre, amiért a telepesek évenként két és fél hordó tengerit fizettek a közég pénztárába.

A magántulajdonhoz visszatérés, megszüntette az éhínséget és a nyomort s a telepesek jó időket éltek. Meg voltak elégedve, mert minden embernek volt miért dolgoznia.

A kommunizmust a new englandi első telepesek is kipróbálták. A fennmaradt iratok között találjuk a következőket "e közöség sok zavart és viszályt okozott, mert a fiatal, életerős és munkára legalkalmasabb emberek nem voltak hajlandók dolgozni mások feleségei és gyermekei ellátásáért."

Jólét és megelégedettség akkor állott be, amikor Bradford kormányzó, minden családnak egy darab földet parcellázott ki "és minden ember igen szorgalmas lett, több tengerit vetett, mint annakelőtte."

Amit Amerika első telepesei megkísérlettek és amit a világ-történelem tanúsága szerint számtalanszor kipróbáltak, ma Oroszországban egy egész nemzet kísérli meg. Közös tulajdon a bolshevikizmus alapelve. Ez a célja a bolshevikiknek az Egyesült Államokban is. És éppúgy, amint helytelennek bizonyult Virginiában és New Englandban az annak fog bizonyulni Oroszországban is.

Lenin "kapitalista" darabszám munkára fogja már is az embereket a társadalmisított gyárakban, tehát egyik munkás többet keres, mint a másik, mert minél nagyobb az ember képessége, ambíciója és gyorsasága, annál többet fog keresni.

És Lenin "kapitalista" szakértőket alkalmaz az ilyen gyárak vezetésére, magasabb fizetéssel, mint Amerikában, hogy az orosz munkást minél nagyobb termelésre szorítsák.

Most tehát újra meghonosítja azt az iparrendszert, amit két évvel ezelőtt minden igyekezetével elpusztított.

The Inter-racial Council

120 Broadway - New York